

QURAN (FINNISH)

10 - YÄŠNU (Joonan suura)

1. Alif, Laam, Ra . NÄmÄ ovat viisauden Kirjan säkeistöjÄ.
2. PitÄtkÄ ihmiset kummana, ettÄ Me olemme antanut kÄskyvaltamme erÄlle heistÄ ja sanonut: Ä»Varoita ihmiskuntaa ja julista ilosanomaa niille, jotka uskovat, ettÄ heillÄ on varma paikka Herransa luona.Ä» Uskottomat sanovat: Ä»Aivan varmasti tÄmÄ mies on ilmeinen velho.Ä»
3. Totisesti teidÄn Herranne on Jumala. HÄn, joka loi taivaat ja maan kuudessa jaksossa ja on senjÄlkeen pysyttÄnyt valtansa lujana ja ohjaa hallitustaan. Ei ole ketÄÄ toista valtiasta (hÄnen rinnallaan) paitsi mikÄli HÄn suvaitsee. TÄmÄ on Jumala, teidÄn Herranne, palvelkaa siis HÄntÄ. EttekÄ sitÄ muistaisi?
4. HÄnen luokseen on teidÄn kaikkien palattava. Jumalan lupaus on varma. Totisesti, HÄn luo olennot ja antaa sitten niiden palata takaisin, jotta HÄn voisi palkita ne, jotka uskovat ja oikeamielisesti tekevÄt hyvÄÄ. Mutta niitÄ varten, jotka ovat antautuneet epÄuskoon, on varattu kiehuva juoma ja tuskallinen tuomio, koska he ovat olleet uskottomia.
5. Juuri HÄn saattaa auringon paistamaan ja kuun loistamaan ja on mÄÄrÄnyt sille asentonsa, niin ettÄ te voitte tietÄÄ vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaiken tÄmÄn HÄn on tehnyt totuudessa. HÄn selittäÄ merkkinsÄ ihmisille, joilla on ymmÄrrystÄ.
6. YÄn ja pÄivÄn vuorottelussa ja kaikessa, minkÄ Jumala on luonut taivaassa ja maan pÄällÄ, nÄkyvÄt selvÄt merkit niille, jotka harjoittavat hurskautta.
7. Totisesti on niitÄkin, jotka eivÄt odota MeidÄn tapaamistamme, vaan tyytyvÄt tÄmÄn maailman elÄmÄän ja ovat siitÄ lÄlytÄneet viihtymyksensä; ja on niitÄ, jotka eivÄt vÄlittÄ MeidÄn merkeistÄmme.
8. Sellaisten olinpaikkana on oleva tuli palkaksi heidÄn teoistaan.
9. Mutta niitÄ, jotka uskovat ja suorittavat hyviÄ tekoja, heidÄn Jumalansa ohjaa heidÄn uskonsa kautta. Purot solisevat heidÄn jalkojensa juuressa autuaissa puutarhoissa.
10. SiellÄ kuuluu heidÄn rukouksensa: Ä»Kunnia olkoon Sinulle, oi Jumala!Ä» Ja heidÄn tervehdyksensä siellÄ on oleva: Ä»Rauha!Ä» Ja heidÄn rukoustensa loppu on oleva: Ä»Ylistys kuuluu Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.Ä»
11. Jos Jumala edistäisi ihmisille pahaa yhtÄ kÄrkkÄsti, kuin he tavoittelevat hyvÄÄ, niin heidÄn loppunsa olisi todella jo mÄÄrÄtty, mutta Me jÄtÄmme ne, jotka eivÄt usko kohtaavansa Meitä, yksinÄän ja sokeina vaeltamaan sokeudessaan.
12. Ja kun ihminen joutuu murheeseen, hÄn huutaa Meitä joko maahan vaipuneena tai istuen tai nousten seisaalleen, mutta kun olemme poistanut hÄnen vaivansa, hÄn lähtee tiehensä, aivan kuin ei olisi ikinÄ huutanutkaan Meitä luokseen vaivan kourissa. TÄllÄ tavoin vÄrintekijÄt kaunistelevat tekonsa.
13. Me olemme hÄvittänyt jo ennen teitä elÄneitä sukupolvia, kun he tekivät vÄÄrin. HeidÄn aikansa profeetat tulivat heidÄn luokseen, mukanaan selvÄt todistukset, mutta he eivÄt ottaneet uskoakseen. TÄllÄ tavoin Me palkitsemme niitÄ, jotka ovat syntisiä.
14. SenjÄlkeen Me teimme teistä heidÄn seuraajiaan maan pÄällÄ nÄhdÄksemme, kuinka te toimitte.
15. Ja kun MeidÄn selvÄt merkkimme on heille ilmoitettu, sanovat ne, jotka eivÄt usko kohtaavansa Meitä: Ä»Tuokaa toinen Koraani tai muuttakaa tÄtÄ.Ä» Sano: Ä»Ei ole minun asiani muuttaa sitÄ omasta halustani, noudatan vain minulle annettua ilmoitusta. PelkÄän totisesti, ettÄ jos olen tottelematon Herralleni, minua on kohtaava viimeisen pÄivÄn tuomio.Ä»
16. Sano: Ä»Jos Jumala olisi tahtonut, minÄ en olisi sitÄ teille ilmoittanut enkÄ tehnyt tunnetuksi; olinhan jo sitÄ ennen

elänyt keskuudessanne suuren osan elämästäni. Ettekä jo ymmärrät?

17. Kuka tekee enemmän väkseen kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan tai väkxristelee Hänen merkkinsä? Totisesti, syntisellä ei ole menestystä.

18. Jumalan sijasta he palvelevat sellaista, mikä ei heitä vahingoita eikä hyödytä, ja he sanovat: »Nämä ovat meidän väkittämme Jumalan luona.» Sano: »Ilmoittako Jumalalle jotakin uutta, mitä Hän ei tiedä taivaassa ja maan päällä?» Jumalalle olkoon kunnia! Kaukana Hän on siitä, minkä he asettavat Hänen rinnalleen.

19. Koko ihmiskunta oli yksi ainoa yhteisö, mutta he tulivat erimielisiksi, ja ellei Herran sana olisi edeltänyt, olisi asia, josta he kiistelivät, ratkaistu väklien selvityksellä.

20. He sanovat: »Miksi hän ei ole saanut merkkiä Herraltaan?» Sano silloin: »Näkymätön kuuluu yksin Jumalalle. Siksi odottakaa, minä olen odottava kanssanne.»

21. Kun olemme antanut ihmisten maistaa armoa heitä kohdanneen iskun jälkeen, niin katso, he alkavat vehkeillä Meidän merkkejämme vastaan. Sano: »Jumala on nopein suunnitelmain teossa.» Totisesti, lähettämme kirjoittavat muistiin heidän vehkeilynsä.

22. Juuri Hän antaa teidän matkustaa maitse ja meritse. Mutta kun te olette laivoissa, ja laivat matkustajineen lähtevät purjehtimaan suotuisassa tuulessa ja he siitä iloitsevat, silloin hirmumyrsky yllättää heidät, aallot vääryvät kaikilta tahoilta heitä kohti ja he luulevat olevansa tuhon omat. Silloin he huutavat Jumalaa ehdottomasti uskoen Häneen: »Jos Sinä pelastat meitä tästä, niin me totisesti olemme kiitollisia.»

23. Mutta kun Hän heidät pelastaa, niin katso, maihin pästävä he hillittömästi rehentelevät. Voi teitä, ihmiset! Teidän pöyhkeydenne on vain tuhoksi itsellenne. Lyhyen aikaa saatte nauttia maallisesta elämästä, sen jälkeen te palaatte Meidän luoksemme, ja Me osoitamme teille, mitä olette tehneet.

24. Tämmön maailman elämä on kuin vesi, jonka lähetämme ylhäältä maan päälle, niin että se imeytyy maan kasvullisuuteen, josta ihmiset ja karja saavat ravintonsa. Kun maa pukeutuu kultaisiin pukimiinsa ja koristeisiinsa ja sen omistajat luulevat olevansa kaiken tämän herroja, silloin tulee Meidän kaskymme, yllä tahi päivä, ja Me niitämme kaiken maan tasalle, aivan kuin äksken ei mitään olisi ollutkaan. Täällä tavoin Me selitämme merkit ihmisille, jotka ajattelevat.

25. Jumala kutsuu teidät rauhan asuntoon ja ohjaa, kenet Hän tahtoo, oikealle tielle.

26. Jotka hyväksyvät tekevät, heillä on hyväksinkin parempi osa tallella: heidän kasvojaan ei varjosta synkkyys eikä häpeä. He ovat paratiisin perillisinä ja saavat siellä ikuisesti asua.

27. Mutta jotka pahaa tekevät, heidän palkkansa on oleva yhtä paha, ja häpeä peittää heidät. Heillä ei ole ketään suojelijat Jumalaa vastaan; ikäänkuin älistä pimeyttä leviää heidän kasvoilleen. He ovat tulen omia, ja siinä he saavat ikuisesti pysyä.

28. Ja sinä päivän, jolloin Me kokoamme heidät kaikki yhteen, sanomme niille, jotka ovat asettaneet muita jumalia Jumalan rinnalle: »Asettakaa alallenne, te ja teidän epäjumalanne!» Sen jälkeen saatamme heidät riitoihin keskenään, ja heidän epäjumalansa sanovat: »Ette te meitä palvelleet.

29. Jumala on pätevä todistaja teidän ja meidän välillä, että me emme edes tietäneet teidän palvelemisestanne.»

30. Siellä jokainen sielu saa kokea, mitä on valmistanut, ja heidät vietään kaikki Jumalan, heidän todellisen Herransa eteen, ja heidän väkxristä jumalansa katoavat heiltä.

31. Sano: »Kuka hankkii teille ravinnon taivaasta ja maan päältä? Tai kellä on kuulo ja näkö vallassaan? Ja kuka tekee kuolleista eläviä ja elävistä kuolleita? Kuka harjoittaa kaskyvaltaansa?» He vastaavat silloin: »Jumala.» Sano sinä: »Miksi ette siis palvelisi Häntä?»

32. Hän on teidän todellinen Herranne, ja mitä jätätte teille, hylättyne totuuden, muuta kuin eksymys? Sentähden, mistä olettekaan luopuneet pois?

33. Näin on Herrasi sana lausunut oikean tuomion tottelemattomista: »Totisesti, he eivät usko.»

34. Sano: Â»Kuka teidÃn epÃjumalistanne pystyy saamaan aikaan luomakunnan ja sitten palauttamaan sen alkulÃhteeseensÃ?Â» Sano: Â»Jumala alkuunpanee luomakunnan ja sitten kutsuu sen palaamaan takaisin. Kuinka te siis olette ymmÃrtÃmÃttÃmiÃ?Â»
35. Sano: Â»Kuka teidÃn epÃjumalistanne voi ohjata totuuteen?Â» Sano: Â»Jumala ohjaa totuuteen.Â» KenellÃn siis on parempi oikeus saada seuraajia, hÃnellÃkÃ, joka ohjaa totuuteen, vaiko hÃnellÃ, joka ei voi ketÃÃn ohjata; jota ohjataan itseÃn? Miten on siis teidÃn laitanne? Miten te tuomitsette?
36. Useimmat heistÃ seuraavat vain kuvitelmiin, mutta totisesti kuvittelut eivÃt kelpaa mihinkÃÃn, kun totuudesta on kysymys. Jumala tietÃÃ totisesti, mitÃ he tekevÃt.
37. Ja tÃtÃ Koraania ei olisi yksikÃÃn muu kyennyt aikaansaamaan paitsi Jumala. Se on vahvistus sille, mikÃ ilmaistiin jo sitÃ ennen, ja kirjoituksen selitys, joka totisesti on kaikkien maailmojen Herralta saatu.
38. VÃittÃvÃtkÃ he, ettÃ hÃn (Muhammed) on sepittÃnyt sen? Sano silloin: Â»Tuokaa sitten suura, joka on tÃmÃn kaltainen, ja huutakaa avuksenne ketÃ voitte Jumalan asemesta, jos olette oikeassa.Â»
39. Ei, he selittÃvÃt valheeksi sen, mitÃ he eivÃt ymmÃrrÃ eivÃtkÃ tunne ja mitÃ heille ei ole selitetty. Samalla tavoin vÃÃristelivÃt totuutta ennen heitÃ elÃneet, mutta katso, millainen oli vÃÃrÃmielisten loppu.
40. Jokunen heistÃ tosin siihen (Koraaniin) uskoo, ja jokunen heistÃ ei siihen usko; mutta Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka pahaa tekevÃt.
41. Jos he pitÃvÃt sinua valehtelijana, sano heille: Â»Minun tekoni ovat minun, ja teidÃn tekonne ovat teidÃn; te ette ole vastuussa minun teoistani, ja minua eivÃt sido teidÃn tekonne.Â»
42. Jotkut heistÃ kuuntelevat sinua; kykenetkÃ saamaan kuurot kuuleviksi, vaikkapa he eivÃt ymmÃrtÃisikÃÃn?
43. Jokunen heistÃ katsoo sinuun; kykenetkÃ ohjaamaan sokeita, vaikkapa heillÃ ei olisi valoa?
44. Totisesti, Jumala ei tee vÃhÃisintÃkÃÃn vÃÃryyttÃ ihmissuvulle, mutta ihmiset tekevÃt vÃÃryyttÃ itselleen.
45. Ja sinÃ pÃvivÃnÃ, jolloin hÃn kokoaa heidÃt yhteen, ja on kuin heillÃ olisi aikaa vain tunnin verran, he tuntevat toisensa. Totisesti, niiden on hÃviÃ, jotka vÃittivÃt valheeksi Jumalan tulemisen ja joita ei ohjattu oikealle tielle.
46. Ja joko sitten Me nÃytÃmme sinulle jotakin siitÃ, minkÃ olemme heille varannut, tai annamme sinulle sitÃ ennen tÃyden palkkasi, joka tapauksessa he palaavat luoksemme. Ja silloin Jumala on heidÃn tekojensa todistaja.
47. Jokaista kansaa varten on lÃhettiÃs, ja kun heidÃn lÃhettiÃnsÃ saapuu, ratkaistaan heidÃn asiansa oikeudenmukaisesti eikÃ heille tehdÃ vÃÃryyttÃ.
48. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃmÃ lupaus tÃytetÃÃn, sanokaa se, jos olette luotettavia?Â»
49. Sano: Â»Minulla ei ole valtaa vahingoittaa eikÃ hyÃdyttÃÃ itseÃni, paitsi miten Jumala suvaitsee.Â» Jokaisella kansalla on mÃÃrÃaikansa. Kun heidÃn aikansa tulee, he eivÃt voi siirtÃÃ sitÃ tuntiakaan tuonemmaksi eivÃtkÃ liioin jouduttaa sen saapumista.
50. Sano: Â»Jos Jumalan rangaistus yllÃttÃisi teidÃt yÃllÃ tai pÃvivÃllÃ, niin soisivatko syntiset sen itselleen nopeammin ehtivÃn?
51. Vai uskotteko siihen vasta silloin, kun se teidÃt saavuttaa?Â» Sano: Â»Nyt te uskotte, vaikka jo olitte halunneet sen tuloa jouduttaa.Â»
52. Silloin sanotaan vÃÃrÃmielisille: Â»Maistakaa ikuista tuskaa; teidÃt palkitaan vain sen mukaan, mitÃ olette ansainneet.Â»
53. Ja he pyytÃvÃt sinulta vahvistusta: Â»Onko se totta?Â» Sano: Â»On, Herran nimessÃ, se on tÃyttÃ totta; ja te ette voi paeta.Â»
54. Jos mikÃ hyvÃnsÃ sielu, joka on tehnyt vÃÃryyttÃ, omistaisi kaiken, mitÃ maan pÃvÃllÃ on, hÃn tarjoaisi sen varmasti lunnaiksi puolestaan, ja kun he nÃkevÃt tuomion, he ilmaisevat katumuksensa. HeidÃn asiansa ratkaistaan totuuden

mukaan, eikä heille vääryyttä tehdä.

55. Totisesti, eikä kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä, kuulu Jumalalle? Totisesti, eikä Jumalan lupaus pysy? Mutta useimmat heistä ovat tietoa vailla.

56. Hän antaa elämän, ja hän antaa kuoleman, ja hänen luokseen olette kaikki luodut palaamaan.

57. Oi ihmiset! Totisesti, olette saaneet Herraltanne kehoituksen ja parannuksen rintanne vaivoin sekään johdatuksen ja laupeuden uskovaisille.

58. Sano: »Jumalan mielisuosiosta ja hänen armostaan.» Tästä ihmiset iloitkoot. Tämä on parempi kuin kaikki, mitä he ovat ahnehtineet.

59. Sano: »Oletteko ajatelleet, mitä Jumala on teille lähettänyt ravinnoksi? Toisia aineita te pidätte lain sallimina, toisia kiellettyinä.» Sano: »Onko Jumala antanut teille luvan tehdä näin, vai seipittekään valhetta Jumalaa vastaan?»

60. Ja jotka seipittävät valhetta Jumalaa vastaan, millaiseksi kuvittelevat he ylänousemuksen päivän? Totisesti, Jumala on armon Herra ihmisiä kohtaan, mutta useimmat heistä eivät ole kiitollisia.

61. Ja sinä (oi Muhammed!) et toimi missään asioissa etkä lue Jumalan puolesta julki osaakaan Koraanista, etkä te ihmiset suorita tekoakaan Meidän pitämättä teistä vaaria sitä tehdessänne. Ei edes pienintäkään hiukkasta maan päällä tai avaruudessa voida kätkeä sinun Herrasi katseilta, eikä ole olemassa sitä pienempäkään eikä suurempaa, jota ei olisi selvässä (Jumalan tiedon) Kirjassa.

62. Totisesti niillä, jotka ovat lähellä Jumalaa, ei ole mitään pelkoa, eikä heidän tarvitse murehtia.

63. Jotka uskovat Jumalaan ja harjoittavat hartautta,

64. heille kuuluvat ilon sanomat tämän maailman elämänssä ja tulevassa. Jumalan sanoja ei voida muuttaa. Tämä on heidän voitonriemunsa.

65. Älä, ikäänkään heidän puheensa sinua surettako. Totisesti, kunnia kuuluu kokonaan Jumalalle; Hän on kaikkikuuleva, kaikkietävä.

66. Totisesti, eivät kaikki, taivaassa olevat ja maan päällä olevat, kuulu Jumalalle? Ja ne, jotka huutavat Jumalan asemesta epäjumalia, seuraavat vain kuvitelmiään eivätkä tee muuta kuin valehtelevat.

67. Juuri Jumala on luonut yllin voidaksemme silloin levätä ja päivän valon läheteeksi. Totisesti, tässä on selvät merkit niille, jotka tarkkaavat.

68. He sanovat: »Jumala on hankkinut itselleen lapsen.» Hänelle olkoon kunnia. Hän on riippumaton. Hänelle kuuluu kaikki, mikä on taivaassa ja maan päällä. Teillä ei ole mitään valtuutta sanoa näin: vai puhuttko Jumalasta sellaista, mitä ette tiedä?

69. Sano: »Totisesti, ne jotka seipittävät valhetta Jumalaa vastaan, eivät menesty.»

70. Heidän nautintonsa tässä maailmassa on ajallista, ja sitten heidän on palattava takaisin Meidän luoksemme. Silloin Me annamme heidän maistaa ankaraa tuskaa epäuskonsa takia.

71. Esitä heille kertomus Nooasta, kun hän sanoi kansalleen: »Oi kansani! Jos minun esiintymiseni ja muistutukseni Jumalan merkeistä ovat teille raskaat, koska minä luotan Jumalaan, niin toimikaa silloin yhdessä ja huutakaa epäjumalianne, älkääkään epärokkien hankkeessanne, vaan pankaa se täytännöllinen minua vastaan viivyttelämä!»

72. Jos te sitten käännytte takaisin, en vaadi mitään hyvitystä. Minun hyvitykseni on yksin Jumalan käsi, onhan minun sallittu kuulua oikeauskoihin (muslimeihin).»

73. Mutta he valehtelivat häntä vastaan, ja silloin Me pelastimme hänen ja hänen kanssaan arkissa olleet. Me teimme heistä suvun jatkajat ja hukutimme ne, jotka selittivät Meidän merkkimme valheeksi. Katso siis, millainen oli niiden loppu, joita oli varoitettu.

74. Sittemmin nostimme Me hänen järkeensä profeettoja kansojensa keskuuteen, ja he toivat näille selvät todistukset,

mutta eivät nämmä ottaneet uskoakseen siihen, mitkä olivat aikaisemmin kutsuneet valheeksi. Täällä tavoin Me sinetämme niiden sydämet, jotka syntyivät tekevät.

75. Heidän järkeensä annoimme Me Mooseksen ja Aaronin mennä Faraon ja hänen pöytälikkejensä luo mukanaan Meidän merkkimme, mutta he suhtautuivat niihin ylimielisesti ollen syntisiä ihmisiä.

76. Niinpä kun Me lähetimme totuuden heidän luokseen, he sanoivat: »Aivan varmasti tämä on ilmeistä taikua.»

77. Mooses sanoi: »Näinkö puhutte totuudesta, kun se saavuttaa teidät? Onko tämä taikua? Taikurit eivät milloinkaan menesty.»

78. He sanoivat: »Oletko tullut luoksemme kääntäksesi meidät pois siit, mihin olemme nähneet esi-isiemme turvautuneen, ja saattaaksesi maan valtiuden teidän kahden kääsiin? Me emme aio teihin uskoa.»

79. Ja Faraon sanoi: »Tuokaa eteeni jokainoa taitava noita!»

80. Ja kun taikurit olivat saapuneet, Mooses sanoi heille: »Heittäkää maahan, mitkä aiotte heittää!»

81. Kun he olivat niin tehneet, Mooses sanoi: »Se, mitkä olette saaneet aikaan, on noituutta. Totisesti, Jumala on tekevät sen mitä tahansa. Totisesti, Jumala ei edistä pahuudentekijäin toimia.»

82. Jumala on vahvistava totuuden sanainsa voimalla, vastoin syntisten tahtoakin.

83. Mutta paitsi eräitä hänen kansansa nuoria eivät ketkä uskoneet Moosekseen, koska he pelkäsivät Faraon ja hänen johtomiestensä vainoavan heitä. Faraon oli todellakin itsevaltiasta maassa ja hänen kuului niihin, jotka toimivat hillittämättä.

84. Mooses sanoi: »Oi kansani, jos uskotte Jumalaan, luottakaa Hänen, mikäli olette oikeauskoisia.»

85. Ja niin he sanoivat: »Jumalaan me luotamme. Oi Herramme, älä salli väkivaltaisen kansan meitä vainota!»

86. Pelasta meidät armossasi tästä uskottomasta kansasta!»

87. Me annoimme Moosekselle ja hänen veljelleen tämän ilmoituksen: »Te kaksi, varustakaa kansallenne taloja Egyptissä, tehkää niistä oikeita rukoushuoneita ja ylläpitäkää hartauden harjoittamista sekä julistakaa iloista sanomaa oikeauskoisille!»

88. Mooses sanoi: »Herra! Totisesti olet suonut Faraolle ja hänen johtomiehilleen hyvinvointia ja rikkauksia tämän maailman elämänsä. Herra, he saavat kansan luopumaan Sinun tieltäsi. Herra, pyyhi pois heidän rikkautensa ja koveta heidän sydämensä, niin että he eivät usko, ennen kuin näkevät tuskallisen tuomionsa! »

89. Hän sanoi: »Sinun rukouksesi on jo kuultu. Pysykää te kaksi siis lujina älkää seuratko niiden menoa, jotka ovat tietoa vailla.»

90. Me annoimme Israelin lasten kulkea meren poikki, ja silloin Faraon sotajoukkoineen seurasi heitä sorron- ja vallanhaluisena, kunnes hän joutui veden valtaan ja sanoi: »Minä uskon, ettei ole olemassa muuta jumaluutta kuin Hän yksin, johon Israelin lapset uskovat. Minä myän tunnustaudun oikeauskoiseksi.»

91. »Nyt kylläkin! Mutta ennen olet ollut tottelematon ja kuulunut väkivaltaisten rintekijäihin.

92. Siksi Me tahdomme tänä päivänä pelastaa pinnalle ruumiisi, jotta olisit muistomerkkinä sille, joka on sinun seuraajasi.» Mutta useimmat ihmiset eivät välittä Meidän merkeistämme.

93. Me todella järjestimme Israelin lapsille hyvät asuinsijat ja varustimme heitä hyväillä ravinnolla, eivätkä he olleet eripuraisia ennen kuin paisuivat tiedossaan. Totisesti, Herrasi on ylisenousemuksen päivän ratkaiseva sen, mistä he kiistelivät.

94. Jos sinä epäilet sitä, minkä olemme sinulle ylhäältä lähetännyt, niin kysy niiltä, jotka ennen sinua lukivat Kirjaa. Totuus tuli sinulle Herraltasi; sentähden älä kuulu niihin, jotka kiistelevät.

95. Älä kuulu niihin, jotka selittävät valheeksi Jumalan merkit, ettet joutuisi kadotettujen joukkoon.

96. Totisesti, ne, joita vastaan Herran sana on tullut sitovaksi, eivät usko,

97. vaikkapa kaikkinaisia merkkejä heille annettaisiin, ennenkuin he näkevät tuskallisen tuomionsa.

98. Minkä tähden ei yksikään kaupunki, lukuunottamatta Joonaan kansaa, uskonut ajoissa, niin että sen uskosta olisi koitunut jotakin hyötyä? Kun he uskoivat, niin Me päästimme heidät häpeällisen tuskan alta tässä maailisessa elämässä ja annoimme heidän nauttia jonkin aikaa.

99. Jos Herrasi olisi niin tahtonut, niin kaikki, jotka maan päällä ovat, olisivat yhdessä uskoneet. Tahdotko sinä pakottaa ihmisiä tulemaan oikeauskoisiksi?

100. Ei yksikään sielu voi uskoa muuten kuin Jumalan tietten. Ja Hänen langettaa rangaistuksen niille, jotka ovat ymmärtämättämiä.

101. Sano: »Katso mitä on taivaassa ja maan päällä!» Mutta merkit ja varoitukset eivät auta väkivalloin ihmisiä, jotka eivät usko.

102. He odottavat ainoastaan sellaista, mitä tapahtui heidän edeltäjiensä päivinä. Sano: »Odottakaa siis! Totisesti minä olen odottava teidän rinnallanne.»

103. Silloin Me pelastamme lähettiläsmme ja ne, jotka uskovat. Meidän velvollisuutemme on pelastaa uskovaiset.

104. Sano: »Oi ihmiset! jos epäilette minun uskoani, niin tietäkää, että minä en palvele niitä, joita te palvelette Jumalan vertaisina, vaan minä palvelen Jumalaa, joka on antava teille täkyden palkkanne, ja minut on määrätty kuulumaan niihin, jotka uskovat.»

105. Sinut on määrätty elämäsi totisessa uskossa, mieleltäsi vilpittämättä. Älä kuulu pakanoitten joukkoon.

106. Älä huuda avuksesi Jumalan vertaisena sellaista, mikä ei sinua hyödytä eikä vahingoita, sillä jos näin teet, olet kuuluva väkivalloinmielisten joukkoon.

107. Jos Jumala lyö sinua jollakin vaivalla, ei kukaan muu paitsi Hänen voi sitä pois ottaa. Ja jos Hän tarkoittaa sinulle jotakin hyvää, ei kukaan voi Hänen armoaan pois kääntää. Hän antaa sen kohdata palvelijoistaan ketä Hän suvaitsee. Sillä Hännellä on kaikki anteeksiantamus ja kaikki armo.

108. Sano: »Oi ihmiset! Totisesti, Herranne on lähettiläksnyt teille totuuden. Ketä tahansa ohjataankin, on se johdatusta hänen oman sielunsa hyväksi, mutta kuka ikinä menee kadotukseen, hän hukkuu vastoin omaa parastaan. En minä ole teidän vartijananne.»

109. Seuraa sitä, mihin olet määrätty, ja pysy lujana kunnes Jumala on tuomitseva, sillä Hän on tuomareista paras.